

๒๓

ฝนมาจากไหน

เวลาฝนตกเราเห็นมิใช่หรือ? ฝนมาทางท้องฟ้า ไม่ใช่มาทางใต้ดิน ฝนมาจากท้องฟ้า แต่เดิมฝนมาจากที่ไหน? ฝนก็อยู่ในก้อนเมฆดำๆ นั้นแหละ พอเมฆตั้งขึ้นแล้วประเดี๋ยวฝนก็ตก ฝนอยู่ในก้อนเมฆนั่นเอง

เราเห็นกันเพียงเท่านั้น เรื่องนี้ไม่ใช่เพียงแค่พวกเรา แม้กษัตริย์ในครั้งเจ้าศากยะ เมืองกบิลพัสดุ์ กษัตริย์เหล่านั้นถามกันว่า รู้หรือว่าข้าวมาจากไหน? ข้าวที่บริโภคเสวยอยู่ในชามนั้น

กษัตริย์องค์หนึ่งผลุดลุกขึ้นตอบว่า ข้าวมาจากครก

กษัตริย์อีกองค์หนึ่งตอบว่าข้าวมาจากในหม้อ เพราะไปเห็นข้าวในหม้อมา ไม่เคยเห็นข้าวในยุ้งในฉางหรือที่เขาดำเขาโคลก

อีกองค์หนึ่งตอบว่า ข้าวมาจากในชามที่สำหรับนั้นแหละ เพราะตนเห็นมาเพียงแค่นั้น ไม่เคยเห็นในที่อื่นเลย

นี่เป็นกษัตริย์สุขุมลชาตอย่างนี้ ยังไม่รู้ไม่ทราบ เราก็เหมือนกัน ฝนนี้หากเราจะถามว่ามาจากไหน? เราก็คงตอบได้ว่ามาจากก้อนเมฆดำๆ บนท้องฟ้านั้นที่อื่นก็ไม่เห็นมิ ไม่เข้าใจ ไม่เห็น

แท้จริง ธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ วิญญาณธาตุมีอยู่ ถ้าผู้มีปัญญา ในอากาศว่างๆ นี่แหละเขาสามารถใช้เครื่องดักเอาไอน้ำในอากาศ ก็ได้ ในศาลานี้ก็มีธาตุดิน น้ำ ลม ไฟ เต็มไปหมด

แต่ผู้ใดจะให้ฝนตกผู้้นต้องทำฝนเป็น แก้ไขทำฝนขึ้นได้ ทำ น้ำขึ้นได้ ผู้เทศน์นี้ได้เคยแก้ไขมาแล้ว จะแก้ไขเกณฑ์ฝนได้เหมือนกัน

เมื่อรู้จักหลักและที่มาของฝนแล้ว ก็จะได้รู้ได้ด้วยว่าบุญที่ มนุษย์ทำมาจากไหน ?

ก็มาจากในกลางกายนี้ ตรงกลางของใจนั้น กลางของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง หนักเข้าก็พบ**ดวงธัมมานุปัสสนา สติปฏิฐาน** กลางของกลางหนักเข้าไป ก็พบ**ดวงศีล** ศูนย์กลางเข้าไป ก็พบ**ดวงสมาธิ** กลางของกลางเข้าไปอีกก็พบ**ดวงปัญญา** กลางของกลางเข้าไปอีกพบ**ดวงวิมุตติ** กลางของกลางเข้าไปอีกก็พบ**ดวงวิมุตติญาณทัสสนะ**

กลางของกลางเข้าไปอีก พบ**กายมนุษย์ละเอียด** กายมนุษย์ละเอียดก็มีธาตุดิน น้ำ ไฟ ลม เหมือนกัน เป็นชั้นๆ เข้าไปอย่างนี้ นี่หัดเข้าไปหากายเป็นชั้นๆ เข้าไป เข้าไปหากายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์-กายทิพย์ละเอียด กายพรหม-กายพรหมละเอียด กายอรูปพรหม-กายอรูปพรหมละเอียด กายธรรม-กายธรรมละเอียด กายโสดา-กายโสดาละเอียด กายสกทาคา-กายสกทาคาละเอียด

กายอนาคา-กายอนาคาละเอียด กายกายอหัต-กายอหัตตะเอียด
หนักขึ้นไปเป็นชั้นๆ

หากจะเข้าไปหาน้ำบ้าง กลางของกลางธาตุน้ำนั้น กลาง
ของกลาง กลางของกลาง กลางของกลาง ก็จะเข้าไปทะเล พบ
ทะเลหนักลงไป หนักลงไป หนักลงไป จะใช้น้ำสักเท่าไรก็ใช้ไม่หมด
ใช้ไม่รู้จักหมดจักสิ้น จะเอาน้ำเท่าใดก็ได้ เข้าไปกลางของกลาง
นั่นแหละ ไม่ใช่ที่อื่น นี่ต้องการน้ำต้องทำอย่างนี้

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ภัตตานุโมทนาภา”

๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗